

E. MU-KHI-NA

ÔNG GIÀ VÀ ĐUA CHÁU NGOẠI

TRUYỆN TÌNH BÁO

HỘI VĂN HỌC NGHỆ THUẬT
LONG AN XUẤT BẢN 1987

AMERICAN

ÔNG CỬA
BỮA
CHÀO
NGOẠI

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY

ASTOR LENOX TILDEN FOUNDATION
1900

Dịch từ bản tiếng Pháp của D. SANABES
Nhà xuất bản Liên Xô SANKHGA 1988

LỜI NÓI ĐẦU

Cuộc chiến đấu vì quốc và dân của nhân dân Liên Xô chống sự xâm lược của bọn phát-xít Đức (1941 — 1945) quả là một thiên anh hùng ca bất tử. Từ sau cuộc chiến tranh và mọi đến giờ, các nhà văn Liên Xô vẫn khai thác và viết về những chiến công của quân* dân Xô-viết, một đ* tài xem chừng không bao giờ cạn.

Chào mừng 70 năm Ngày Cách mạng Tháng Mười Nga lịch sử, — mở đường cho nhân loại một kỷ nguyên mới, kỷ nguyên của chủ nghĩa xã hội, Hội Văn nghệ Long An cho đa hành truyện « **ÔNG GIÀ VÀ ĐỪA CHÁU NGOẠI** » của nhà văn E. Miu-lê-na, người đã từng là một cán bộ quân báo của quân đội Xô-viết tại các vùng địch hậu.

Câu chuyện là lại tình thân đồng cảm, thân mến và phi thường của một ông cụ già, — cụ Ti-mô-phê-i — và của một cô gái trẻ vừa mười bảy tuổi — Mien-vi-kô-na. Nhân vật của vùng bị địch chiếm đóng lập ra lại tin cậy, nỗ lực đến đôi cùng

đây thường xuyên cho Bộ Tham mưu của Hồng quân trong giai đoạn đầu, một giai đoạn cực kỳ khó khăn của cuộc chiến.

Bằng vào vốn sống của mình, bằng sức bất sinh động, E. Mo-khi-na đã lột tả tính cách khắc nghiệt của một ông cụ già làm li và của một cô gái non trẻ, cô lên mặt bác tranh tương phản rất thú vị, để lột tả chất anh hùng ca của các chiến sĩ thầm lặng.

Giới thiệu tập sách nhỏ này với bạn đọc Việt Nam chúng ta, trong dịp kỷ niệm 70 năm Ngày Cách mạng Tháng Mười Nga vĩ đại, Hội Văn nghệ Long An hy vọng làm vừa lòng bạn đọc.

NGƯỜI DỊCH

Cuối tháng chín năm 1941, lúc bấy giờ tôi mới mười bảy tuổi, tôi trở thành lính, thật lạ ngợ.

Chuyện là thế này.

Chúng tôi sống ở làng Át-cha-đa-ra, cách thành phố Xu-khu-mi mười cây số. Chẳng có tuần nào tôi không đến phòng tuyển quân Xu-khu-mi. Mặc lính ông trưởng phòng xưa tôi như xưa rồi, tôi vẫn cứ đến. Từ nhà tôi đến phòng tuyển quân khoảng 10 cây số... Đôi giày đeo lưng, lưng trên vai, tôi đi chân không trên đường lầy lội. Tôi đi, gần như chey lúp xúp, vừa nghĩ không biết có bị từ chối nữa không.

Ông trưởng phòng tuyển quân đã nhận mặt tôi rồi. Thường thì ông ta tiếp tôi nghiêm mặt một, nhưng hôm đó ông ta cười mỉm với tôi:

« Xin chào. Xin chào, con gà thoát của ta!

Con tôi, tôi đang nghèo, không dám cưới đây lại, mặc dù nói một ông ta lễ và hiền nết. Tôi tôi đây loạn xạ, vì chưa bao giờ ông ta nói với tôi bằng giọng từ ái đến thế.

— Thế nào? Men-ni-kô-va, cô lại đến lần công tôi nữa đây à? Nào cô muốn tôi đưa cô đi đâu nào?

— Ông nói thế là thế nào? Đưa đi đâu à? Bị ra một trận chứ còn đi đâu nữa. Không lẽ tôi xin ông đưa tôi đi cho có một chuyến với ông à? (Chẳng là lúc Gu-mi-xa đi ngủ rồi, có lần chúng tôi đã lảng cáo một bữa lăm cả ở mấy cái eo trước cửa nhà).

Tôi nói đùa như vậy. Ông trưởng phòng cũng nói đùa. Nhưng tôi cứ vẫn sợ ông ta từ chối một lần nữa. Song tôi nghe ông bảo như vậy:

— Này Men-ni-kô-va, đi ra một trận ngay bây giờ thì chưa được đâu. Rồi ông nhia thẳng vào mặt tôi, vẻ như chưa tin tôi lắm, và như khẳng định lại ý định của tôi. Ở đây có một trường. Có thể đưa cô đến đó. Có thể theo học một thời gian, chờ cho lớn lên một chút đã.

Vừa nói, ông vừa không thể nén đi một nụ cười. Tưởng như tôi không phải là một con người mà một con mèo con bé xiu. Tôi tức quá:

— Đồng chí trưởng phòng tuyên quân, xin đồng chí đừng cười giỡn tôi. Đồng chí trưởng tôi còn há hốc phòng? Tôi đã nghĩ chín rồi, tôi biết tôi nhập cuộc vào việc gì mà. Ngày nào tôi cũng đọc báo, tôi nắm rõ tình hình ở tuyến một. Tôi muốn làm cái gì ở đó.

Một trong ấy trẻ tuổi ở một bàn khác trong phòng đang ngồi viết. Nghe tôi cự nự, anh ta ngước lên nhìn tôi, rồi hất đầu tỏ vẻ không bằng lòng. Trong lúc đó, ông trưởng phòng bảo với tôi, như không có chuyện gì xảy ra:

— Vậy là đủ rồi. Ngồi xuống đây, Mien-ni-kô-va. Có ưo quí đến nỗi quên không yêu cầu chúng tôi định đưa cô đi đâu. Giờ thì chờ ý nghe cho rõ nhé: điều tôi nói đây rất quan trọng. Lúc cô đi học, cô sẽ mặc quân phục như bất kỳ chiến sĩ Hồng quân nào, cô ở tập thể, cô phải đi vào hàng và ngủ luôn trong binh trại... Việc này nguy hiểm lắm, cực kỳ nguy hiểm đó... Người ta sẽ dạy cô điều hành một đại vệ tuyến. Hồng quân rất cần những thanh niên nam nữ có tinh thần như cô. Rồi cô sẽ được thả đủ với một diện đại, vận quần áo như một cô gái nhà quê. Cô sẽ ở đó một mình thôi. Chẳng có ai ở cùng để trò chuyện, để khuyên bảo cô... Đây là công việc sẽ chờ đón đồng chí đó... Có đồng ý nhận không?

Không nói tiếng nào, tôi gật đầu đồng ý.

— Không phải tôi muốn lên lớp đồng chí đàn ông, ông ta bảo. Nhưng phạm quyết định nhận công việc này, thì đầu óc chín chắn và lòng quyết tâm phải cao hơn bất kỳ lời lẽ nào...

Tôi cắt ngang ông:

— Thưa đồng chí đại tá, tôi đã từng nghĩ đủ.

— Tôi biết.

— Thưa đồng chí đại tá, coi vậy mà tôi rất khỏe. Tôi chạy rất nhanh, tôi biết bơi lội...

— Tôi biết.

— Tôi không còn hề bằng gì nữa... Và tôi ham ra một trận, ham đến tột độ... Là một đoàn viên Kôm-xê-môn...

— Nào, bé Men-ku-kô-va. Hãy nghĩ cho kỹ về sự nguy hiểm của công việc này—ông hạ giọng nói khẽ, một giọng nói dịu dàng, tưởng như nói với con gái ruột của ông. Tôi nghĩ có lẽ ông ta đã mất một đứa con gái, nên giọng ông nói mới xao động đến thế.

Tôi đứng phắt lên, và ở tư thế nghiêm, tôi nói:

— Xin đồng chí cứ cho tôi đi học những gì cần thiết. Kỹ đo và làm sao biết trước thế nào được. Nếu Tổ quốc cần, các đồng chí có thể thả dả tôi xuống vùng địch hãm và được lên cũng được. Tôi không ngại nhảy dù đâu. Tôi đã từng nhảy oằn trận rồi.

Việc trung úy đến giờ mới mở miệng:

— Nếu vậy, thì đưa cô ta đi được đó.

Đại tá trưởng phòng gọi dẫn đồng tình:

— Được rồi. Sẽ gọi cô ta đi.

Rồi ông ta bảo tôi:

— Có sự gặp may đấy, cô thanh nữ ạ.

Lần thứ nhất trong đời tôi, tôi được gọi là thanh nữ. Nghe ông ta nói vậy, tôi đứng kiểng chân lên (cho cao thêm một tý)

Ông bảo tôi về nhà chuẩn bị. Để mai đến đây luôn, với thẻ đoàn viên, và nếu có, đem cả giấy chứng minh nữa.

Tôi bước ra như giòng chữ gió, quên cả cầm ô
ông. Chạy trên dọc đường lộ, tôi những muốn là to
lên cho mọi người đều biết: «Người ta cho tôi nhập
ngũ rồi! Người ta cho tôi nhập ngũ rồi!»

Tôi không kể lại chuyện học tập ở trường. Ba
ngày đầu đi vào vùng địch hậu để lại trong trí nhớ tôi
những dấu vết hẳn sâu hơn cả thời gian học tập gian
khổ ở trường. Tôi chỉ nói qua là, học viên đào tạo
ở trường ấy ra thì đưa đi đến nhiều mặt trận, nhiều
công tác: vào các đội du kích, các đơn vị nhảy dù, các
đơn vị công tác bí mật. Tôi phải đổi tên đổi họ: Êp-
đơ-ki-mô-ra Ep-ghe-nia. Còn thêm một tên lóng nữa
là Xê-rin.

Bây giờ tôi xin có đôi lời về niềm Kút-chép-ka.
Có một buôn làng như người Cô-sắc thường gọi xã
của họ tên là Kút-chép-pai-a, bên bờ rạch Ấp-a, cách
thành phố Xiết-xốp chừng 40 cây số. Ở đó có một
nhà ga xe lửa tên là Kút-chép-ka. Tôi không hiểu vì
sao hai tên khác nhau đến thế, mặc dù nó liên quan
nhau. Chắc bây giờ hai tên đó đã thống nhất làm một
rồi.

Người ta thả tôi xuống làng Kút-chép-ka-a để
đóng vai cháu ngoại gái, của một cụ già ở đó, mà
chẳng giảng giải cho tôi biết gì cả: ông cụ già đó là
ai? Làm sao ông ta lại ở đó? Ở đó để làm gì? Nghĩa
là người ta không cho tôi biết gì cả, với rằng điều
đó không cần thiết. Già du học Liên-Đức trông thấy
tôi nhảy dù xuống và bắt được tôi, và nếu tôi không
tìm đủ kịp lúc đạn cho nổ tan xác tôi đi, chẳng nó

sẽ tới tôi đến sở một thám Ghét-ta-phê. Ông phải trường hợp đó, việc tôi không biết ông cụ già đó là ai. Ông cụ từ đầu đến ở đó rõ ràng là điều hay hơn. Ông tham mưu tiền phương, họ không cho tôi biết cả tên ông cụ già sẽ là « ông ngoại » của tôi. Người ta chỉ cho tôi một hiệu và chìa khóa một cái, liền lạc.

Ngày 19 tháng mười, người ta gọi tôi đến phòng tham mưu. Thành phố nhỏ nhàn nhàn của chúng tôi hôm ấy thật đẹp. Một trời chói chang, cây lá bắt đầu nhuộm vàng nhưng chưa ai nổi màu xanh mướt mới. Những vườn hoa như những vẩy chằm sặc sỡ, trải biển lam lộng như mặt một người xuống tắm. Trước chiến tranh, thời kỳ êm ả này gọi là mùa đẹp trời. Thành phố này lại là một trung tâm điều dưỡng, nghỉ mát.

Tuần trưởng của tôi, một trung tá có tuổi, mới chuyển về gần đây thôi. Ông mở tập hồ sơ để trên bàn, nhìn ảnh rồi nhìn tôi, hỏi :

— Chiến sĩ Êp-đô-ki-mô-va hả ?

— Báo cáo đồng chí trung tá, Êp-đô-ki-mô-va Êp-ghe-ni-a Iva-nô-va có mặt.

Ông lại ngắm nghía tấm ảnh, lật lật hồ sơ của tôi rồi thở dài.

— Đồng chí có biết tình hình ở các mặt trận không ?

Tôi trả lời :

— Theo hãng thông tin Xô-viết, trong vùng Xi-bi-ri đang diễn ra những trận đánh ác liệt. Hiện đang đánh nhau ngay trong trung tâm thành phố.

[illegible]

100

100

10

Age Group	Percentage (%)
18-24	10
25-34	25
35-44	20
45-54	15
55-64	10
65-74	5
75-84	2
85+	1

100

Figure 1 consists of two bar charts. The left chart is titled 'General population' and the right chart is titled 'Respondents personally affected by the economic crisis'. Both charts show the percentage of respondents for four levels of agreement: 'Strongly agree', 'Agree', 'Disagree', and 'Strongly disagree'. The y-axis represents the percentage, ranging from 0 to 100. The x-axis represents the level of agreement. In both charts, 'Strongly agree' and 'Agree' are the most common responses, with 'Disagree' and 'Strongly disagree' being much less common. The right chart shows a slightly higher percentage of 'Strongly agree' responses compared to the left chart.

Level of Agreement	General population (%)	Respondents personally affected by the economic crisis (%)
Strongly agree	~75	~85
Agree	~20	~15
Disagree	~3	~2
Strongly disagree	~2	~2

100

đôi của ta ở Kút-chép-ka. Ngày ta là chúng tiếp tục
vượt qua sông. Từ trước ông có dặn nhón mũi cò bẻ
ở dưới, để tránh Cò là tất lang đi thì bước ra hết
Đàn ở cửa, giữ xuống dưới hạ và tởm như thế nào,
tôi nói lại cho ông có thể có ông biết. Ông có gửi
bức phổ biến của chúng ta ở dưới cửa hạ của ông, mà
Còn phải chúng tôi ở dưới cửa hạ của ông, để
dưới cửa hạ, còn có một bức nữa, một bức nữa đã
đang dấu trước đây này, đi từ Rút-xíp đến Kút-
chép-ka. Đây! Eo-dư-mi-ô-và, đây đây đây đây đây
này. Chưa gả vợ đi bộ từ ga Xiép-ra-ra đến Kút-
chép-ka. Không phải đi bằng xe lửa, mà đi bộ
rõ chưa?

Tôi nhón vai. Thật là lạ. Thoạt đầu ông hỏi tôi
có đồng ý nhận đi không, rồi chợt im lặng, tôi trả
lời, ông lại chỉ dẫn đường đi nước chảy, ngay. Trung
tả lặp lại.

— Rồi chưa nào? Chính ông có bức phổ biến như
vậy, vậy phải? Và nếu có ai hỏi lại, sao về đi Kút-
chép-ka mà lại không đi Xiép-ra-ra, tại sao lại đi lại
thế nào?

— Tại sao à? Tôi nói Đơn giản thôi tôi đang
đôi cần đôi nào, tại tỉnh chúng tôi mua ít bánh mì,
không có xe lửa chạy mãi, bỏ tôi lại.

— Cho là như vậy đi. Nhưng tại sao cháu không
chờ đi chuyển hết?

— Người xưa về xe lửa không cho tôi lên, bảo về
không còn giá trị.

— Tại sao nó không còn giá trị?

— Vì cũ quá rồi, vì quá hạn.

— Được chưa. Nhưng cháu cô biết vì sao nó vô giá trị không? Nó mà cháu lại phải đi bộ? Làm vậy là giá trị thì nào?

— Nếu tôi đến Kút chếp-là bằng xe lửa, tôi phải đi ra cửa ga. Và nếu không có người nào thấy tôi ở nhà ga thì...

Bỗng người trẻ kia lại nói đến quan trọng đối với tôi. Tôi bỗng lòng muốn lập một chuyến công, nhưng tôi chưa bằng lòng đến cùng đó lại là một việc khác. Ông một tập làm việc ở một xã làm. Tôi không hiểu việc đó có ngày làm hơn cả việc bay trên chiếc máy bay quân sự để tìm mục tiêu giữa vòng pháo nổ, đạn đạn. Lén lút không.

Tôi không quên được gì cả. Khi đồng chí lái máy bay ra hiệu, tôi phải chuẩn bị, tháo dây chằng. Khi đồng chí đưa tay lên một cách đặc biệt, tôi chuyển ra cánh. Đồng chí tắt máy, xả ga là tôi phải nhảy.

Thế là đồng chí vỗ một cái bịch lên vai đưa tay lên tôi. Lớn toan dây chằng và ra đứng bên cánh. Đồng chí lại vỗ vào cổ gáy tôi trượt ra bên hông. Trong giây phút ba giây, tôi có đủ thời gian ra. Giữa lúc đó đồng chí lại đưa tay một vỗ bất ngờ, làm tôi sợ xa. Tôi thấy anh ta lao xuống và sát ngay trên đầu tôi. Sao đó, xả hết ga và biến mất trong mây.

Anh ta làm thế để làm gì? Anh ta muốn để tôi được lãnh trí và tác hại anh ta ra cảnh ngộ đặc biệt.

giúp

giúp

giúp

giúp

giúp

giúp

giúp

giúp

giúp

giúp

giúp

giúp

giúp

giúp

giúp

giúp

giúp

giúp

giúp

giúp

giúp

giúp

giúp

giúp

giúp

giúp

giúp

giúp

giúp

giúp

giúp

giúp

giúp

giúp

giúp

[illegible]

[illegible]

Đến đây, ông dừng lại, nói: “Đồ đệ này của ta là ông Đổng Trứ. Ông Đổng Trứ là một người hiền tài, ông đã giúp ta đánh dẹp được các tướng cướp. Ông Đổng Trứ là một người hiền tài, ông đã giúp ta đánh dẹp được các tướng cướp.”

Tên họ là Lê Văn Đà ông có ngân sách
tốt là lẽ dĩ nhiên của ông. Ông có thể nghĩ
đến việc này, ông đã mua một chiếc xe đạp
có thể mang theo ông và gia đình ông đi chơi, đi
vào các trường học, đi vào các trường.

[illegible]

thấy khe hở trong hàng rào thép gai. Ngay lúc đó, tiếng
như có một trái mìn detoné thoi hiệu ra phía trước làng
rao. Ông cụ vội cạy cửa đồ lễ của tôi. Ông quang
chức lui xuống vườn rau, rồi chui vào cào cỏ.

Tôi nói với ông bằng một giọng : Ông nói

— Ông ngoại ! Rồi tôi không cầm được nước mắt

Ông bảo :

— Việc gì thế, cháu trong nhà ông ? Quý thân
ơi ! Ông đi đâu đây ? Ông là ông thầy tu ở trong nhà
đó ? Hay là vì... gần đây, náo nháo lên.

Tôi chưa nói gì, đợi chờ cho nào thì ông đi rồi, tôi
rồi. Nào với ông cụ là nào lấy giờ ? Tôi cầm chiếc
cáo cổ lên rồi đi vào phía bên kia.

Tôi nghe ông cụ kêu lên khe khẽ :

— Đu đầu đó, đồ ngạ ? !

Tôi phóng về phía phía dọc theo bờ rào. Như tôi
đi nó, phía này không có cửa sập. Đây rồi, đây là
vết rách và g c uổng khi bị tiếng gõ, phóng lên
một lát người ông, rồi đến một thanh sắt, rồi đi
đến đây, và ông thấy đầu của Trần không còn nữa, rồi
lạy chào tôi, bàn chân, cả người, lời như đang chơi với
lời tự nhiên ông muốn. Hay yểu như một đo, đồ ngạ ?
Tôi đang ở gần quê hương. Hay cố tình xem tôi
đi đây chỉ có một điều. Không ai đến đây làm gì, nếu
có đến, họ đã bao động rồi rồi.

Kịp lúc đó, ông cụ đuổi kịp tôi. Ông giục chiếc
cáo cổ. Tôi yêu cầu ông chỉ xuống và nói vào vào tai

Ông rằng tôi giấu tất cả đồ lễ tôi ở đây, mà giờ thì không tìm thấy đâu cả. Ông vỗ nhẹ vào vai tôi và bảo:

— Về nhà đi, cháu. Và phải ở yên một chỗ, không được đi đâu nữa nữa.

Tôi không dám cãi lại. Nhưng thay vì vào nhà, tôi ngồi xuống ở bên bờ rào. Tôi ngóng đợi. Canh chừng đợi, tôi thấy đến hai mươi phút sau ông cụ mới về lại, mang cả chiếc tôi và đến đây. Ông leo tôi dậy vào leo lên giấu vào các chỗ các bậc bậc đây. Vừa làm ông vừa hát học lên hồ. Tôi khẽ thì thầm theo kiểu các con mèo. À, thì ra ông cụ nghĩ, thấy nó như thế là Chanh là món quà tôi mang theo tặng cụ. Lúc với vàng, tôi làm rơi vào qua nhiều.

Chúng tôi vào nhà, ông cụ không ngừng hỏi hỏi. Một ông tôi cảm, không buồn chịu về phía tôi. Tôi hỏi ông:

— Ngoại à, cháu không thể làm khác được. Chắc không thể đứng ngồi trên đường với chiếc tôi trên lưng được. Ở trại định học phát xít đó, có một cách của còn mới...

Ông cụ già trở ra vườn rau, mang tôi đựng bình điện dài vào, chiếc tôi phải nặng hơn sáu chục ký. Ông cài then cửa lại và đội bình điện xuống. Tôi hỏi ông:

— Ngoại ơi! Làm sao ngoại tìm được đồ lễ của cháu, còn chưa cháu lại không tìm thấy?

Ông cụ hỏi, hơi gấp đôi thay cho câu trả lời. Ông rồi chiếc cho tôi vào góc nhà, rồi vào lại và ra đây bảo tôi coi sao bằng ra. Bộ ông cụ cảm rồi chiếc? Về các

khách
gặp
họ
vào
trên
số

lại viết ngoặc

đến
rất
ch
n
ch
đ
th

lý lẽ và phương trong.

đưa
ông
vào
đến
tên

là

— Ngoại lệ của luật với ngoại lệ là không phải
lỗi tại chính

10. 1	10. 2	10. 3	10. 4	10. 5	10. 6	10. 7	10. 8	10. 9	10. 10	10. 11	10. 12	10. 13	10. 14	10. 15	10. 16	10. 17	10. 18	10. 19	10. 20	10. 21	10. 22	10. 23	10. 24	10. 25	10. 26	10. 27	10. 28	10. 29	10. 30	10. 31	10. 32	10. 33	10. 34	10. 35	10. 36	10. 37	10. 38	10. 39	10. 40	10. 41	10. 42	10. 43	10. 44	10. 45	10. 46	10. 47	10. 48	10. 49	10. 50	10. 51	10. 52	10. 53	10. 54	10. 55	10. 56	10. 57	10. 58	10. 59	10. 60	10. 61	10. 62	10. 63	10. 64	10. 65	10. 66	10. 67	10. 68	10. 69	10. 70	10. 71	10. 72	10. 73	10. 74	10. 75	10. 76	10. 77	10. 78	10. 79	10. 80	10. 81	10. 82	10. 83	10. 84	10. 85	10. 86	10. 87	10. 88	10. 89	10. 90	10. 91	10. 92	10. 93	10. 94	10. 95	10. 96	10. 97	10. 98	10. 99	10. 100
-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	---------

$\approx 10^{-10}$ g, donde el agua de lluvia es $\approx 10^{-10}$ g.

— 1 —

may, note that?

I have been thinking of you a great deal lately. I hope you are well and happy. I am well and happy. I hope to hear from you soon. I am your friend, John Doe.

[illegible]

1. The first part of the document is a letter from the President of the United States to the Congress, dated January 1, 1861. It is a formal communication, and it is written in a very formal and dignified style. The President expresses his regret that he cannot deliver a personal message to the Congress, and he explains the reasons for this. He then proceeds to discuss the state of the Union, and he expresses his confidence in the future of the country.

1. The first step is to identify the problem. This involves understanding the situation and the goals that need to be achieved.

[illegible]

Ông cụ trả lời:

— 1.7 '93 31.04.2003

DE LONG, 1990

The following table shows the results of the regression analysis for the dependent variable $\ln Y_{it}$ (the natural logarithm of the per capita income of country i in year t). The independent variables are the natural logarithm of the population of country i in year t , the natural logarithm of the number of years since the country's independence, and the natural logarithm of the number of years since the country's independence squared. The results are presented for the years 1960, 1970, 1980, and 1990.

— 122 —

Omgivningen

1.4 Mọi đảng viên, nhưng ngay lúc đó ông cụ kéo tôi lại gần và đưa vào mắt tôi

— N₂ ở đây có an toàn của ông. Tôi sẽ chỉ trưng cho các bạn. Các bạn có sao không? Nếu bạn không sợ, tôi sẽ N₂ ở đây. Tôi đã nói đây là an toàn của chiếc lò.

Ông cười sang pỏ bờnhên Tôi nghe cụ học lý, tìm kiếm ra g ngườ cở i sang đồ đạc và cangh nta. Sau cùng ông cụ i ra, cừa trong tay một vật gì sổng lóng.

— Ngủ này, và cố nhớ nhé. Mày chưa tên gì?

— *Endorsement, Interpretation.*

— Mối liên hệ ra sao rồi?

— Me ching chst cōi.

— Chết bệnh gì? Cháu không biết à? Cách đây mấy phút, anh của cháu bị chết, nhưng tôi chỉ nghĩ anh ta giờ ở trên tầng mây... và biết anh ta là con gái của ông. Ông là một ông chủ nhà giàu, anh ta chết vì bị thương ở... Cháu biết không, đó là nhà anh họ của cháu gái ra... Anh ta ở ngoài, và ông sẽ cắt đứt tóc cháu, trước là xếp bằng kéo, và sau đó ông sẽ đẩy thẳng lên.

Tôi muốn phải đối, nhưng ông cụ không cho tôi nói một tiếng. Ông lấy tay xoa mặt ông tôi.

— Yếu tố, yếu tố ngoại của ông Kô, nó phải phải là 6. Vì học sinh chúng còn có 1 cặp học, nhưng 1, nó là cháu sẽ được, nó toàn.

Đến đây, tôi thấy một người đàn ông đang đi bộ về phía tôi. Ông ta mặc một chiếc áo sơ mi trắng và quần jeans. Ông ta nhìn tôi và mỉm cười. Tôi cũng mỉm cười lại. Ông ta đi đến gần tôi và nói: "Chào bạn, hôm nay trời đẹp nhỉ?" Tôi trả lời: "Ừ, đẹp lắm." Ông ta gật đầu và nói: "Bạn đi đâu đấy?" Tôi nói: "Tôi đi dạo thôi." Ông ta nói: "Tôi cũng đi dạo đây. Bạn có muốn đi cùng tôi không?" Tôi nói: "Vâng, được." Ông ta dẫn tôi đi dạo trong công viên. Ông ta nói rất nhiều chuyện. Tôi cũng nói chuyện với ông ta. Chúng tôi đi dạo trong công viên suốt cả buổi sáng. Ông ta nói: "Bạn là ai?" Tôi nói: "Tôi là một người bạn." Ông ta nói: "Bạn có một người bạn khác không?" Tôi nói: "Có, tôi có một người bạn khác." Ông ta nói: "Bạn có muốn đi cùng tôi không?" Tôi nói: "Vâng, được." Ông ta dẫn tôi đi dạo trong công viên. Ông ta nói rất nhiều chuyện. Tôi cũng nói chuyện với ông ta. Chúng tôi đi dạo trong công viên suốt cả buổi sáng.

Còn một người khác nữa. Ông ta cũng đi dạo trong công viên. Ông ta nhìn tôi và nói: "Chào bạn, hôm nay trời đẹp nhỉ?" Tôi trả lời: "Ừ, đẹp lắm." Ông ta gật đầu và nói: "Bạn đi đâu đấy?" Tôi nói: "Tôi đi dạo thôi." Ông ta nói: "Tôi cũng đi dạo đây. Bạn có muốn đi cùng tôi không?" Tôi nói: "Vâng, được." Ông ta dẫn tôi đi dạo trong công viên. Ông ta nói rất nhiều chuyện. Tôi cũng nói chuyện với ông ta. Chúng tôi đi dạo trong công viên suốt cả buổi sáng.

Tôi thấy một người đàn ông đang đi bộ về phía tôi. Ông ta mặc một chiếc áo sơ mi trắng và quần jeans. Ông ta nhìn tôi và mỉm cười. Tôi cũng mỉm cười lại. Ông ta đi đến gần tôi và nói: "Chào bạn, hôm nay trời đẹp nhỉ?" Tôi trả lời: "Ừ, đẹp lắm." Ông ta gật đầu và nói: "Bạn đi đâu đấy?" Tôi nói: "Tôi đi dạo thôi." Ông ta nói: "Tôi cũng đi dạo đây. Bạn có muốn đi cùng tôi không?" Tôi nói: "Vâng, được." Ông ta dẫn tôi đi dạo trong công viên. Ông ta nói rất nhiều chuyện. Tôi cũng nói chuyện với ông ta. Chúng tôi đi dạo trong công viên suốt cả buổi sáng.

Đến đây, tôi thấy một người đàn ông đang đi bộ về phía tôi. Ông ta mặc một chiếc áo sơ mi trắng và quần jeans. Ông ta nhìn tôi và mỉm cười. Tôi cũng mỉm cười lại. Ông ta đi đến gần tôi và nói: "Chào bạn, hôm nay trời đẹp nhỉ?" Tôi trả lời: "Ừ, đẹp lắm." Ông ta gật đầu và nói: "Bạn đi đâu đấy?" Tôi nói: "Tôi đi dạo thôi." Ông ta nói: "Tôi cũng đi dạo đây. Bạn có muốn đi cùng tôi không?" Tôi nói: "Vâng, được." Ông ta dẫn tôi đi dạo trong công viên. Ông ta nói rất nhiều chuyện. Tôi cũng nói chuyện với ông ta. Chúng tôi đi dạo trong công viên suốt cả buổi sáng.

Còn một người khác nữa. Ông ta cũng đi dạo trong công viên. Ông ta nhìn tôi và nói: "Chào bạn, hôm nay trời đẹp nhỉ?" Tôi trả lời: "Ừ, đẹp lắm." Ông ta gật đầu và nói: "Bạn đi đâu đấy?" Tôi nói: "Tôi đi dạo thôi." Ông ta nói: "Tôi cũng đi dạo đây. Bạn có muốn đi cùng tôi không?" Tôi nói: "Vâng, được." Ông ta dẫn tôi đi dạo trong công viên. Ông ta nói rất nhiều chuyện. Tôi cũng nói chuyện với ông ta. Chúng tôi đi dạo trong công viên suốt cả buổi sáng.

K. Văn và quần thể văn hóa của loài người

Trong văn hóa của quần thể người, văn hóa vật chất và văn hóa tinh thần là hai mặt không thể thiếu nhau. Văn hóa vật chất là nền tảng, là cơ sở cho văn hóa tinh thần phát triển. Văn hóa tinh thần là sự phản ánh của văn hóa vật chất lên ý thức con người. Văn hóa vật chất bao gồm những sản phẩm vật chất do con người tạo ra, như công cụ, đồ dùng, nhà ở, quần áo, thức ăn, v.v. Văn hóa tinh thần bao gồm những sản phẩm tinh thần do con người tạo ra, như ngôn ngữ, nghệ thuật, tôn giáo, đạo đức, pháp luật, v.v. Văn hóa vật chất và văn hóa tinh thần có mối quan hệ biện chứng với nhau. Văn hóa vật chất quyết định văn hóa tinh thần, nhưng văn hóa tinh thần cũng có tác dụng phản tác động trở lại văn hóa vật chất. Văn hóa vật chất phát triển thì văn hóa tinh thần cũng phát triển, và ngược lại, văn hóa tinh thần phát triển thì văn hóa vật chất cũng phát triển. Văn hóa vật chất và văn hóa tinh thần là hai mặt của một thực thể thống nhất, không thể tách rời nhau.

Mặc dù đang hiểu sự vật không thể khu minh được, tôi hiểu ông:

Trong văn hóa vật chất, người ta thấy được những sản phẩm vật chất do con người tạo ra, như công cụ, đồ dùng, nhà ở, quần áo, thức ăn, v.v. Trong văn hóa tinh thần, người ta thấy được những sản phẩm tinh thần do con người tạo ra, như ngôn ngữ, nghệ thuật, tôn giáo, đạo đức, pháp luật, v.v.

Ông cũng nói rằng, văn hóa vật chất và văn hóa tinh thần là hai mặt của một thực thể thống nhất, không thể tách rời nhau. Văn hóa vật chất quyết định văn hóa tinh thần, nhưng văn hóa tinh thần cũng có tác dụng phản tác động trở lại văn hóa vật chất. Văn hóa vật chất phát triển thì văn hóa tinh thần cũng phát triển, và ngược lại, văn hóa tinh thần phát triển thì văn hóa vật chất cũng phát triển. Văn hóa vật chất và văn hóa tinh thần là hai mặt của một thực thể thống nhất, không thể tách rời nhau.

Có thể hiểu rằng đây là một vị ngọt ngất ngưởng. Và từ đó, có thể suy đoán rằng Kênh, sông, biển, nơi mà người ta bắt đầu sống

Đến nay tôi vẫn chưa có được một kết quả nào đáng kể, Ông có vẻ lo lắng.

[illegible]

© 2011 Pearson Education, Inc. All rights reserved.

[illegible]

Lưu ý: tổng kiểm tra q

Bà lại, sắp tờ đã ... được cấp cho và lĩnh được các tài liệu ...

1. The first step is to identify the problem. In this case, the problem is that the system is not working properly.

quyền lợi, ở đây, chúng ta thấy rõ rằng, nếu không có sự đồng thuận của nhân dân, thì mọi quyết định của Đảng và Nhà nước đều sẽ trở nên vô nghĩa. Vì vậy, chúng ta cần phải lắng nghe ý kiến của nhân dân, để có thể đưa ra những quyết định đúng đắn, phù hợp với thực tiễn.

Và để thực hiện được điều này, chúng ta cần phải có những cơ chế, chế độ, chính sách phù hợp, để khuyến khích nhân dân tham gia vào quá trình xây dựng đất nước. Đồng thời, chúng ta cũng cần phải có những biện pháp để bảo vệ quyền lợi của nhân dân, để họ có thể yên tâm tham gia vào quá trình này. Chỉ khi đó, chúng ta mới có thể đạt được những mục tiêu mà chúng ta đã đề ra.

Chúng ta cũng cần phải có những biện pháp để nâng cao trình độ dân trí, để nhân dân có thể hiểu được những lợi ích của việc tham gia vào quá trình xây dựng đất nước. Đồng thời, chúng ta cũng cần phải có những biện pháp để khuyến khích nhân dân tham gia vào quá trình này, để họ có thể đóng góp vào sự phát triển của đất nước. Chỉ khi đó, chúng ta mới có thể đạt được những mục tiêu mà chúng ta đã đề ra.

Chúng ta cũng cần phải có những biện pháp để bảo vệ quyền lợi của nhân dân, để họ có thể yên tâm tham gia vào quá trình này. Đồng thời, chúng ta cũng cần phải có những biện pháp để khuyến khích nhân dân tham gia vào quá trình này, để họ có thể đóng góp vào sự phát triển của đất nước. Chỉ khi đó, chúng ta mới có thể đạt được những mục tiêu mà chúng ta đã đề ra.

Chúng ta cũng cần phải có những biện pháp để nâng cao trình độ dân trí, để nhân dân có thể hiểu được những lợi ích của việc tham gia vào quá trình xây dựng đất nước. Đồng thời, chúng ta cũng cần phải có những biện pháp để khuyến khích nhân dân tham gia vào quá trình này, để họ có thể đóng góp vào sự phát triển của đất nước. Chỉ khi đó, chúng ta mới có thể đạt được những mục tiêu mà chúng ta đã đề ra.

Chúng ta cũng cần phải có những biện pháp để bảo vệ quyền lợi của nhân dân, để họ có thể yên tâm tham gia vào quá trình này. Đồng thời, chúng ta cũng cần phải có những biện pháp để khuyến khích nhân dân tham gia vào quá trình này, để họ có thể đóng góp vào sự phát triển của đất nước. Chỉ khi đó, chúng ta mới có thể đạt được những mục tiêu mà chúng ta đã đề ra.

ong họ này làm ruộng nước, và làm đất, đất
(mặt, ba ba) họ làm nghề quan trọng hơn cả khi
nước lên này là làm ruộng nước họ cũng rất y
cho biển.

Nhưng tên ở quê là K. ở đây ở gần sông Nhị
Lưu, họ ở đây làm ruộng nước, họ cũng rất y
cho biển.

Họ ở đây ở gần sông Nhị Lưu, họ ở đây ở gần sông Nhị
Lưu, họ ở đây ở gần sông Nhị Lưu, họ ở đây ở gần sông Nhị
Lưu, họ ở đây ở gần sông Nhị Lưu, họ ở đây ở gần sông Nhị
Lưu, họ ở đây ở gần sông Nhị Lưu, họ ở đây ở gần sông Nhị

Nhưng tên ở quê là K. ở đây ở gần sông Nhị
Lưu, họ ở đây ở gần sông Nhị Lưu, họ ở đây ở gần sông Nhị
Lưu, họ ở đây ở gần sông Nhị Lưu, họ ở đây ở gần sông Nhị
Lưu, họ ở đây ở gần sông Nhị Lưu, họ ở đây ở gần sông Nhị

— Quan lớn ở Nghi Sơn ở

Họ ở đây ở gần sông Nhị Lưu, họ ở đây ở gần sông Nhị
Lưu, họ ở đây ở gần sông Nhị Lưu, họ ở đây ở gần sông Nhị
Lưu, họ ở đây ở gần sông Nhị Lưu, họ ở đây ở gần sông Nhị
Lưu, họ ở đây ở gần sông Nhị Lưu, họ ở đây ở gần sông Nhị
Lưu, họ ở đây ở gần sông Nhị Lưu, họ ở đây ở gần sông Nhị

Họ ở đây ở gần sông Nhị Lưu, họ ở đây ở gần sông Nhị
Lưu, họ ở đây ở gần sông Nhị Lưu, họ ở đây ở gần sông Nhị
Lưu, họ ở đây ở gần sông Nhị Lưu, họ ở đây ở gần sông Nhị

[illegible]

Đến nay, các địa phương đã có 1.737 công nhân, 1.576 người đang chờ phân công công tác, 1.017 người đang chờ phân công công tác, 1.017 người đang chờ phân công công tác, 1.017 người đang chờ phân công công tác.

— 10 —
có thể giúp được.

Tôi rất ngạc nhiên và sững sờ khi chấp

—Dreier, J., *Die deutsche Sprache*, 6. Aufl., 1908, 1910.

— Keresztes Gyula: „A székelyek”

Lớp cô nào hả rợ, "

Đang có vũ khí của lực lượng địa phương và
đồng bào địa phương ở vùng này đang chờ đợi sự giúp đỡ của các đơn vị

$\sim K \Delta q + h n D(q) c_0$. Ở đây n là số lượng
quang tử.

- Ông và tôi đều ở dưới biển mà không biết nhau và cả hai chúng tôi lại đang chờ đợi một người khác để gặp ông hoặc tôi thì phải. Vì vậy ngay khoảnh khắc của ta vào đây. Chúc giống ta, mà

chính là do. Nhưng ở đây ông đã phân tích, biện luận, và bác bỏ, và kết luận: "Không đúng".

6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843.

 $\phi = 0.1$ at 11°

(1) *For each $\alpha \in \mathcal{A}$, α is a \mathbb{Q} -linear combination of the α_i 's.*
 (2) *For each $\alpha \in \mathcal{A}$, α is a \mathbb{Q} -linear combination of the α_i 's.*
 (3) *For each $\alpha \in \mathcal{A}$, α is a \mathbb{Q} -linear combination of the α_i 's.*

Đến nay, đã có 100 triệu đồng được quyên góp để xây dựng trường tiểu học này.

[illegible]

Đến năm 1975, khi miền Bắc tiến hành cải tạo và xây dựng chủ nghĩa xã hội, Đảng ta đã đề ra chủ trương "Đổi mới" để phát huy tính tích cực, sáng tạo của nhân dân, đẩy mạnh công nghiệp hóa và hiện đại hóa đất nước. Đây là một bước ngoặt quan trọng, mở ra kỷ nguyên mới cho dân tộc Việt Nam.

[illegible]

1. $\mathcal{L}(\mathbf{y}|\mathbf{x}) = \prod_{i=1}^n p(y_i|\mathbf{x})$.
 2. $\mathcal{L}(\mathbf{y}|\mathbf{x}) = \prod_{i=1}^n p(y_i|\mathbf{x})$.
 3. $\mathcal{L}(\mathbf{y}|\mathbf{x}) = \prod_{i=1}^n p(y_i|\mathbf{x})$.
 4. $\mathcal{L}(\mathbf{y}|\mathbf{x}) = \prod_{i=1}^n p(y_i|\mathbf{x})$.
 5. $\mathcal{L}(\mathbf{y}|\mathbf{x}) = \prod_{i=1}^n p(y_i|\mathbf{x})$.
 6. $\mathcal{L}(\mathbf{y}|\mathbf{x}) = \prod_{i=1}^n p(y_i|\mathbf{x})$.
 7. $\mathcal{L}(\mathbf{y}|\mathbf{x}) = \prod_{i=1}^n p(y_i|\mathbf{x})$.
 8. $\mathcal{L}(\mathbf{y}|\mathbf{x}) = \prod_{i=1}^n p(y_i|\mathbf{x})$.
 9. $\mathcal{L}(\mathbf{y}|\mathbf{x}) = \prod_{i=1}^n p(y_i|\mathbf{x})$.
 10. $\mathcal{L}(\mathbf{y}|\mathbf{x}) = \prod_{i=1}^n p(y_i|\mathbf{x})$.

1. \mathcal{A} is a σ -algebra on Ω .
 2. \mathbb{P} is a probability measure on \mathcal{A} .

— ... và hôm nay, chúng ta đã đạt được những thành quả đáng kể trong việc xây dựng một đất nước độc lập, tự do, dân chủ.

[illegible][illegible][illegible]

— Trong những năm gần đây, tình hình kinh tế, xã hội của nước ta đã có những chuyển biến tích cực, đáng mừng. Nhưng cũng có những mặt còn hạn chế, cần phải tiếp tục khắc phục.

Ch. 2, § 1. (a) What is the purpose of the chapter?
(b) What is the purpose of the chapter?

ph. c. ...
...
...

...
...
...

...
...
đặt,

...
...
...

đ...
...
...

...
...
báo lại.

... Vào ...
quân ...
như ...

thật chả hay hơn gì
...
...

...
...
...
ngay ...

...
phòng, ...
...

...

[illegible]

9. $\frac{1}{2} \times \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$ (the probability of getting heads on both coins)

[illegible]

ထိုသို့ နှစ်စဉ် အသစ်အပြောင် ဖန်တီးပေးသော အနုပညာရှင်များ၏ စိတ်ဓာတ်ကို အားပေးရန် အစိုးရက နှစ်စဉ် အသစ်အပြောင် ဖန်တီးပေးသော အနုပညာရှင်များ၏ စိတ်ဓာတ်ကို အားပေးရန် အစိုးရက

7. *As a result of the above, the following is recommended:*

[illegible]
$$K_{\text{eff}} = K_0 + \frac{\sigma}{E} \left(\frac{f}{1-f} \right) \quad (7)$$
[illegible][illegible]

Figure 1. The effect of the concentration of the *Agrobacterium* suspension on the transformation efficiency of *Agrobacterium* strains.

$\Delta_{\mathbb{R}^n}^2 = \Delta_{\mathbb{R}^n} \otimes \Delta_{\mathbb{R}^n}$

Trong một ô trã, nhưng ở đây chỉ
Ông và em. Mọi người khác đã đi

— Ông ở đây làm gì?

— Ông đang đứng ở đây, sẵn sàng một giờ
mười năm.

Ông ngồi ở đây, ông chỉ nhìn qua cửa sổ. Ông
đang chờ đợi một cái gì đó. Ông đang chờ đợi một
cái gì đó. Ông đang chờ đợi một cái gì đó. Ông đang
chờ đợi một cái gì đó. Ông đang chờ đợi một cái gì đó.
Ông đang chờ đợi một cái gì đó. Ông đang chờ đợi một
cái gì đó. Ông đang chờ đợi một cái gì đó. Ông đang
chờ đợi một cái gì đó. Ông đang chờ đợi một cái gì đó.
Ông đang chờ đợi một cái gì đó. Ông đang chờ đợi một
cái gì đó. Ông đang chờ đợi một cái gì đó. Ông đang
chờ đợi một cái gì đó. Ông đang chờ đợi một cái gì đó.

— Tôi ở đây, cũng là em hơn nữa?

— Ông đang chờ đợi một cái gì đó. Ông đang chờ đợi
một cái gì đó. Ông đang chờ đợi một cái gì đó. Ông đang
chờ đợi một cái gì đó. Ông đang chờ đợi một cái gì đó.

— Ông đang chờ đợi một cái gì đó. Ông đang chờ đợi
một cái gì đó. Ông đang chờ đợi một cái gì đó. Ông đang
chờ đợi một cái gì đó. Ông đang chờ đợi một cái gì đó.

— Ông đang chờ đợi một cái gì đó. Ông đang chờ đợi
một cái gì đó. Ông đang chờ đợi một cái gì đó. Ông đang
chờ đợi một cái gì đó. Ông đang chờ đợi một cái gì đó.
Ông đang chờ đợi một cái gì đó. Ông đang chờ đợi một
cái gì đó. Ông đang chờ đợi một cái gì đó. Ông đang
chờ đợi một cái gì đó. Ông đang chờ đợi một cái gì đó.
Ông đang chờ đợi một cái gì đó. Ông đang chờ đợi một
cái gì đó. Ông đang chờ đợi một cái gì đó. Ông đang
chờ đợi một cái gì đó. Ông đang chờ đợi một cái gì đó.
Ông đang chờ đợi một cái gì đó. Ông đang chờ đợi một
cái gì đó. Ông đang chờ đợi một cái gì đó. Ông đang
chờ đợi một cái gì đó. Ông đang chờ đợi một cái gì đó.
Ông đang chờ đợi một cái gì đó. Ông đang chờ đợi một
cái gì đó. Ông đang chờ đợi một cái gì đó. Ông đang
chờ đợi một cái gì đó. Ông đang chờ đợi một cái gì đó.

— Khi nào ông sẽ đi đến nhà em?

Đại chưởng đồ như chẩm đờ. Chấn động lòn Ang hời chộn
 nh. Có ở q nưc ông đầu p. m. b. h. s. i. A. g. C. a.
 p. a. i. g. v. m. a. t. C. a. u. n. g. h. i. x. u. o. n. g. r. i. t. A. t. l. a. c.
 O. p. t. i. c. a. s. e. c. h. a. s. e. c. h. a. s. e. c. h. a. s. e. c. h. a. s. e. c.
 A. t. l. a. c. i. n. g. c. a. h. a. y. d. e. t. x. e. m. t. a. d. a. y. t. a. c. a. n. g. c. h. a.
 c. a. c. h. p. a. c. c. a. m. v. a. n. g. l. e. n.

Nhà thơ trẻ Lê Đình Chanh đã viết một bài thơ rất hay về quê hương. Trong bài thơ, nhà thơ đã nói về quê hương của mình bằng những câu thơ rất hay. Bài thơ của nhà thơ trẻ Lê Đình Chanh đã được đăng trên báo Văn nghệ và được nhiều người đọc. Bài thơ của nhà thơ trẻ Lê Đình Chanh đã được đăng trên báo Văn nghệ và được nhiều người đọc.

[illegible][illegible]

ta thấy rõ rằng đây là một công việc rất quan trọng. Chúng ta cần phải có một kế hoạch rõ ràng để thực hiện nó. Đầu tiên, chúng ta cần phải xác định được mục tiêu của công việc. Sau đó, chúng ta cần phải phân công nhiệm vụ cho từng người. Tiếp theo, chúng ta cần phải theo dõi tiến độ công việc. Cuối cùng, chúng ta cần phải đánh giá kết quả công việc.

2. Trong dân chúng

Chúng ta cần phải có một kế hoạch rõ ràng để thực hiện nó. Đầu tiên, chúng ta cần phải xác định được mục tiêu của công việc. Sau đó, chúng ta cần phải phân công nhiệm vụ cho từng người. Tiếp theo, chúng ta cần phải theo dõi tiến độ công việc. Cuối cùng, chúng ta cần phải đánh giá kết quả công việc.

Ông cụ Kc đầu:

Chúng ta cần phải có một kế hoạch rõ ràng để thực hiện nó. Đầu tiên, chúng ta cần phải xác định được mục tiêu của công việc. Sau đó, chúng ta cần phải phân công nhiệm vụ cho từng người. Tiếp theo, chúng ta cần phải theo dõi tiến độ công việc. Cuối cùng, chúng ta cần phải đánh giá kết quả công việc.

Phân tích và đánh giá các tác động của biến đổi khí hậu đến môi trường và xã hội.

Trong quá trình nghiên cứu, chúng tôi đã thu thập được các dữ liệu sau đây:

1. Dữ liệu về biến đổi khí hậu: Bao gồm các báo cáo của các tổ chức quốc tế, các nghiên cứu khoa học và các dữ liệu quan trắc.

2. Dữ liệu về môi trường: Bao gồm các báo cáo của các cơ quan chức năng và các nghiên cứu khoa học.

3. Dữ liệu về xã hội: Bao gồm các báo cáo của các cơ quan chức năng và các nghiên cứu khoa học.

4. Dữ liệu về kinh tế: Bao gồm các báo cáo của các cơ quan chức năng và các nghiên cứu khoa học.

5. Dữ liệu về văn hóa: Bao gồm các báo cáo của các cơ quan chức năng và các nghiên cứu khoa học.

6. Dữ liệu về giáo dục: Bao gồm các báo cáo của các cơ quan chức năng và các nghiên cứu khoa học.

7. Dữ liệu về y tế: Bao gồm các báo cáo của các cơ quan chức năng và các nghiên cứu khoa học.

8. Dữ liệu về môi trường sống: Bao gồm các báo cáo của các cơ quan chức năng và các nghiên cứu khoa học.

9. Dữ liệu về môi trường lao động: Bao gồm các báo cáo của các cơ quan chức năng và các nghiên cứu khoa học.

10. Dữ liệu về môi trường sinh thái: Bao gồm các báo cáo của các cơ quan chức năng và các nghiên cứu khoa học.

11. Dữ liệu về môi trường văn hóa: Bao gồm các báo cáo của các cơ quan chức năng và các nghiên cứu khoa học.

12. Dữ liệu về môi trường xã hội: Bao gồm các báo cáo của các cơ quan chức năng và các nghiên cứu khoa học.

13. Dữ liệu về môi trường kinh tế: Bao gồm các báo cáo của các cơ quan chức năng và các nghiên cứu khoa học.

14. Dữ liệu về môi trường giáo dục: Bao gồm các báo cáo của các cơ quan chức năng và các nghiên cứu khoa học.

15. Dữ liệu về môi trường y tế: Bao gồm các báo cáo của các cơ quan chức năng và các nghiên cứu khoa học.

16. Dữ liệu về môi trường môi trường sống: Bao gồm các báo cáo của các cơ quan chức năng và các nghiên cứu khoa học.

17. Dữ liệu về môi trường môi trường lao động: Bao gồm các báo cáo của các cơ quan chức năng và các nghiên cứu khoa học.

18. Dữ liệu về môi trường môi trường sinh thái: Bao gồm các báo cáo của các cơ quan chức năng và các nghiên cứu khoa học.

19. Dữ liệu về môi trường môi trường văn hóa: Bao gồm các báo cáo của các cơ quan chức năng và các nghiên cứu khoa học.

20. Dữ liệu về môi trường môi trường xã hội: Bao gồm các báo cáo của các cơ quan chức năng và các nghiên cứu khoa học.

21. Dữ liệu về môi trường môi trường kinh tế: Bao gồm các báo cáo của các cơ quan chức năng và các nghiên cứu khoa học.

22. Dữ liệu về môi trường môi trường giáo dục: Bao gồm các báo cáo của các cơ quan chức năng và các nghiên cứu khoa học.

23. Dữ liệu về môi trường môi trường y tế: Bao gồm các báo cáo của các cơ quan chức năng và các nghiên cứu khoa học.

[illegible]

1. *Chlorophyll a* and *Chlorophyll b* were determined by the method of Lichtenthaler and Whistler (1973).

$$= \hat{O}(\log r) \leq \hat{O}(\log \log n) = \hat{O}(\log \log \log n).$$

→ Nói với ai ? Nói cái gì ?

$$e^{-\gamma t} \left(\frac{1}{2} \left(\frac{1}{\gamma} + \frac{1}{\gamma + \lambda} \right) e^{\gamma t} - \frac{1}{\gamma} \right) = \frac{1}{2} \left(\frac{1}{\gamma} + \frac{1}{\gamma + \lambda} \right) - \frac{1}{2} \frac{1}{\gamma} e^{-\gamma t}.$$

Ông cụ nhận lời bằng 1 cái vấp mách.

còn lại những gì là ?

cho những gì.

[illegible]

—Tall, thin, dark, and handsome?

không biết gì về ông tên là Đăm, ông cụ có nói đến để
bỏ đi và tôi cũng không biết. Đây là một làng chèo
của người dân tộc thiểu số ở vùng núi phía Bắc. Tôi đi ra ngoài
và tôi cũng không biết gì về ông cụ không biết gì tới
tên ông tên Đăm.

Vợ tôi đi đến gần đến nhà ông cụ sai tôi
đi mua một ít đồ ăn cho ông cụ và nói rằng vậy thì ông
Đăm cũng không biết gì về ông cụ, ông cụ cũng không
biết gì về ông cụ, ông cụ cũng không biết gì về ông cụ.

Ông cụ cũng không biết gì về ông cụ, ông cụ cũng không
biết gì về ông cụ, ông cụ cũng không biết gì về ông cụ.

Đều đó, ông cụ cũng không biết gì về ông cụ.

Một sáng chủ nhật tôi đi ra chợ. Tôi đã biết
đến ông cụ có một cái nhà nhỏ ở trong một khu rừng, nhà
của ông cụ cũng không biết gì về ông cụ, ông cụ cũng không
biết gì về ông cụ, ông cụ cũng không biết gì về ông cụ. Ông
cụ cũng không biết gì về ông cụ, ông cụ cũng không biết gì về ông cụ.
Ông cụ cũng không biết gì về ông cụ, ông cụ cũng không biết gì về ông cụ.
Ông cụ cũng không biết gì về ông cụ, ông cụ cũng không biết gì về ông cụ.
Ông cụ cũng không biết gì về ông cụ, ông cụ cũng không biết gì về ông cụ.

Tôi cũng đi ra chợ, tôi cũng đi ra chợ, tôi cũng đi ra chợ.
Tôi cũng đi ra chợ, tôi cũng đi ra chợ, tôi cũng đi ra chợ.
Tôi cũng đi ra chợ, tôi cũng đi ra chợ, tôi cũng đi ra chợ.
Tôi cũng đi ra chợ, tôi cũng đi ra chợ, tôi cũng đi ra chợ.
Tôi cũng đi ra chợ, tôi cũng đi ra chợ, tôi cũng đi ra chợ.
Tôi cũng đi ra chợ, tôi cũng đi ra chợ, tôi cũng đi ra chợ.

Những số 10 và 100 được lấy lại mà không
trên bề mặt, (b) và (c) là những số 10 và 100
nào có thể lấy lại mà không có sự thay đổi
người ở bên ngoài. (d) là những số 10 và 100
bởi tôi đã có thể có thể lấy lại mà không
mà không có sự thay đổi. (e) là những số 10 và 100
q. (f) là những số 10 và 100 mà không có sự thay đổi
mà không có sự thay đổi. (g) là những số 10 và 100
tên mà đến nay là những số 10 và 100 mà không có sự thay đổi
của châu ngoài của L. (h) là những số 10 và 100 mà không có sự thay đổi
đang được lấy lại. (i) là những số 10 và 100 mà không có sự thay đổi
V. (j) là những số 10 và 100 mà không có sự thay đổi
L. (k) là những số 10 và 100 mà không có sự thay đổi
ra. (l) là những số 10 và 100 mà không có sự thay đổi
đ. (m) là những số 10 và 100 mà không có sự thay đổi
h. (n) là những số 10 và 100 mà không có sự thay đổi
g. (o) là những số 10 và 100 mà không có sự thay đổi
m. (p) là những số 10 và 100 mà không có sự thay đổi
u. (q) là những số 10 và 100 mà không có sự thay đổi
a. (r) là những số 10 và 100 mà không có sự thay đổi
b. (s) là những số 10 và 100 mà không có sự thay đổi
c. (t) là những số 10 và 100 mà không có sự thay đổi
đ. (u) là những số 10 và 100 mà không có sự thay đổi
g. (v) là những số 10 và 100 mà không có sự thay đổi
h. (w) là những số 10 và 100 mà không có sự thay đổi
i. (x) là những số 10 và 100 mà không có sự thay đổi
l. (y) là những số 10 và 100 mà không có sự thay đổi
m. (z) là những số 10 và 100 mà không có sự thay đổi

Trên đây là những số 10 và 100 mà không có sự thay đổi
đi động trên bề mặt. (b) và (c) là những số 10 và 100
g. (d) là những số 10 và 100 mà không có sự thay đổi
của sinh học. (e) là những số 10 và 100 mà không có sự thay đổi
g. (f) là những số 10 và 100 mà không có sự thay đổi

Đến nay đây là những số 10 và 100 mà không có sự thay đổi
của sinh học. (e) là những số 10 và 100 mà không có sự thay đổi

Tôi nghĩ trong vụ này có nhiều điều đáng để
bị. Các báo đang dẫn nhẽ chúng ta đã có cái
Nô-ta là một nhà báo giỏi, có tài, có óc, có
phương tiện. Nhưng lại sao lại bị người ta bắt
vườn rồi? Két-ba-đa lại bắt làm cho các báo
như nó?

Đó, tôi nghĩ, là một điều đáng buồn. Tôi không thể tự
gảithiêu được về nó, nhưng tôi góp ý rằng nó
không có gì đáng ngạc nhiên. Là một nhà báo
lớn, Két-ba-đa đã bị người ta bắt, người ta
đã bắt ông ta vì ông ta đã nói những lời
ngược lại với những gì mà các ông ta muốn
nghe.

Sáng hôm sau, nhà giáo dục đã chỉ trích ông ta
Séc-kô. Chính một nhà giáo dục lớn, một nhà
lạc, đã nói là ông ta đã làm cho các ông ta
giáo dục có quan tâm và ông ta đã nói rằng
ông ta đã làm một cái gì đó mà ông ta đã
chưa nghĩ đến. Ông ta đã nói rằng ông ta đã
làm một cái gì đó mà ông ta đã không nghĩ
đến.

Về đến nhà, tôi nghĩ về những điều này.

— Như thế là thế nào? Ông ta đã nói về
những vấn đề mà ông ta đã nói về, ông ta đã
là một nhà giáo dục lớn, một nhà giáo dục
lớn. Ông ta đã nói về những điều mà ông ta
đã nói về.

— Đây là một bài học về những điều mà
ông ta đã nói về, ông ta đã nói về những điều
đang xảy ra bây giờ. Ông ta đã nói về những điều
đang xảy ra bây giờ.

chuyến trở về ông chào tôi, một trung đội lính của Địch bay về chờ một cuộc lang bạt nhà chúng tôi.

Chàng là chàng kháng cự không nổi sóng và cơ
không nắm lấy đũa

Cuộc hành trình sẽ dẫn ra đến đ

[illegible]

Sáng hôm ấy, như các bạn đã biết, ngày "Thứ đi lễ" xe đi vắng, và trong lúc vắng mặt ông, người trông ban đêm của xưởng "Sắt thép" ở "Nhà máy" không biết gọi trợ lý hay có người khác thay thế cho ông nữa? Ông như vậy đó! Bởi vì ông là một người rất "tự lập", chỉ hay trông cậy vào chính mình, và ông là một người rất "công minh", nên hẳn sẽ mang đến cho các cô là "Lạy người phó của mình".

Lại gần lúc ấy, có một học điện tách đi ra khỏi nhà máy. Ông Đào nào động chế đến không bao giờ chung sống với là người thông họ nhà anh ở nhà.

1. The first step is to identify the problem. This involves understanding the situation and the goals that need to be achieved.

[illegible]

Đến nay, tôi đã có thể khẳng định rằng
Đền Núi, chèo đò.

Đến nay, đã có 1.200 người được tuyển chọn và 1.000 người được đào tạo để làm việc trong lĩnh vực công nghệ thông tin. Đây là một bước tiến quan trọng trong việc nâng cao trình độ chuyên môn và kỹ năng của lực lượng lao động trong lĩnh vực này.

— Cu đó người nhà cũ.

Trong quá trình nghiên cứu này, tác giả đã nhận được sự giúp đỡ và hỗ trợ của các đồng nghiệp và gia đình. Tác giả xin gửi lời cảm ơn chân thành đến họ.

[illegible][illegible][illegible]

Ông em thì ông hiểu một chút về Bính và tính cách của Trung đội số chín này. Ông nghĩ rằng đây là một đơn vị có tính chất trung gian của hai phần tử của Đảng cộng sản và của Đảng cộng sản là những người có lòng tin tưởng vào Đảng cộng sản và những người có lòng tin tưởng vào Đảng cộng sản. Ông nghĩ rằng đây là một đơn vị có tính chất trung gian của hai phần tử của Đảng cộng sản và của Đảng cộng sản là những người có lòng tin tưởng vào Đảng cộng sản và những người có lòng tin tưởng vào Đảng cộng sản.

— Vậy thì lấy ra đi!

Danh sách những người có lòng tin tưởng vào Đảng cộng sản là những người có lòng tin tưởng vào Đảng cộng sản và những người có lòng tin tưởng vào Đảng cộng sản. Ông nghĩ rằng đây là một đơn vị có tính chất trung gian của hai phần tử của Đảng cộng sản và của Đảng cộng sản là những người có lòng tin tưởng vào Đảng cộng sản và những người có lòng tin tưởng vào Đảng cộng sản. Ông nghĩ rằng đây là một đơn vị có tính chất trung gian của hai phần tử của Đảng cộng sản và của Đảng cộng sản là những người có lòng tin tưởng vào Đảng cộng sản và những người có lòng tin tưởng vào Đảng cộng sản.

Sao kh. thế ra hết thoát này và cô bình ở y trứ
cần chứng tỏ, chúng nó bình đến khoa, này vào nước
chế độ 1 ở la m. này, của chúng ta 1 khoa, khoa
to, to là và sách hàng Ông có xa và, anh chỉ ra
chưa ở m. này. Ông nói q. an không q. an là
lấy k. an này của d. này là d. này, anh chỉ ra của
và của ta ở đây, của d. này, anh chỉ ra của
và của ta ở đây, của d. này, anh chỉ ra của
và của ta ở đây, của d. này, anh chỉ ra của

Tất cả qua + cầm-lên của, xem xét. Đại máy nó
cay lại về mặt, nó nằm đơn, nó lộn

— Cũn gi thê này?

Ông cụ trả lời một cách dè dặt, bằng giọng nói
khẽ, thấp :

- M 1 lộ quyền hạn thừa nhĩ, của chầu vô tỵ tá...
Eo, / K - r : nọi tra bẻ lỏng của tỵ ở uật
rộ lữ lữ dĩ mội long

Tên ai gọi... và lấy thêm bộ đồ lên cơ, sẽ đi ăn
ra và nhận ra đó là bộ đồ trẻ con thật. Hầu như, g
đấy thay đổi t như thế

Bà, với một ch.đ. lâu + ăn giỏi, điều quan trọng là phải ăn uống; họ đã chuẩn bị được khi gặp một tình huống bất lợi.

Chà là á g hĩa tĩa sĩ quĩa vĩa rồi có vĩa
bĩa cĩa tĩa hĩa cĩa lĩa hĩa gĩa cĩa chĩa trĩa
có trĩa lĩa lĩa cĩa tĩa đĩa nĩa đĩa chĩa đĩa gĩa hĩa
đĩa? Ồ

* Ta nên hy vọng $\mathcal{A}^{\text{ét}}$ là một lược đồ địa phương.

Ông cười và đưa một lá thư nhỏ bằng da dê cho tôi. Tôi nghĩ rằng lá thư có thể là một bức thư đẹp lắm. Ông bảo tôi:

[illegible]

đánh số để trên đầu gối. Tất cả cỡ của mỗi anh
ta đều là kích cỡ lớn. Anh ta hỏi tôi:

— Ông cụ ở trên gác là ai? Ông cụ ra sao rồi?
Vẫn khỏe mạnh à?

— Làm sao anh biết được? Tôi đi ra đưa anh
ta trở lại, rồi lại dọn vào chỗ nằm trong tay ghế
sau lưng.

Anh ta trả lời gần như vậy:

— Tôi thấy, anh, tôi cũng sẽ tập hợp. Ông cụ
hoài vọng, anh, ông cụ là người. Ông cụ là người
vợ cụ, anh, ông cụ là người. Ông cụ là người.
Và ông cụ là người. Ông cụ là người. Ông cụ là người.
Ông cụ là người.

— Và là sao anh biết ông cụ là người?

— À, tôi, cụ đến đây rồi. Lúc đó, cụ đang ngủ yên.

— Anh nói dối!

— Khi ông cụ đến đây, tôi đã đến đây rồi. Tôi
tập hợp, anh, ông cụ đang ở đây.

Tất cả các anh rõ ràng là người đó, không phải người
ngồi, anh, ông cụ đang ngủ yên. Ông cụ đang ngủ yên.
Và anh ta đi trong tay tôi, anh ta đang ngủ yên. Anh
ta đang ngủ yên. Anh ta đang ngủ yên. Anh ta đang ngủ yên.
Anh ta đang ngủ yên. Anh ta đang ngủ yên. Anh ta đang ngủ yên.

— Bây giờ, anh nói đi.

— Con đi nữa không? Tôi hỏi.

— Tôi nơi họ có nghe này! Họ tình của bạn chỉ huy đang trong tình trạng hoang mang. Đơn vị đã thông điệp để lấy xống áo của tôi. Ông Ngươi lấy của tôi ra một trận đi thế cả, đi lấy lấy gươm của ông. Ngay ở bên cuối huy, người ta vì gươm của ông mà ông là lính mà cả sĩ quan nữa họ họ họ ông nữa đó, họ đưa ra lý do của hết không được dẫn lọt ông Stolz cũ ở đây. Ông ta đã bị bắt ra khỏi đồ gươm đó. Khi mà là, chúng tôi đương rồi, đó, ông ta không ở bên đó nữa đâu.

Tôi không rơi một giọt nước mắt. Tôi muốn biết sự thật anh ta là ai? Tôi cảm thấy việc thuộc của anh ta đưa vào nghĩ bụng. «Coi chừng đây là thuốc độc thì sao?».

Sắc-khò thì thào:

— Có thể có ông ta xem. Có lẽ họ sẽ đây đó.

— Tôi đã tin vào sự thật của ông. Ông đã biết gì hết.—
Anh có việc gì cần nói ra không?

Tôi cố tình nói như vậy với một vẻ quan trọng. Anh ta gật đầu, và cố cười gượng. Lẽ ra tôi, và độ nhún nhún đầu.

— Nào có biết được. Họ họ họ.

Phần tôi, tôi gọi họ ở ông ta nói cho anh biết bao nhiêu của tôi, và ông ta không thể coi anh ta là người của ta được. Ông ta chỉ cần chăm

cho một nhà hàng và ông đi ra. Bà, ông ăn ngủ
gần cửa sổ bên dưới lầu và ông nghĩ về việc đó
thế nào, hả?

— Ông phải biết rằng khi nhô đầu của người
«Bằng» ở Việt Nam, người gác cổng ở bên
phía dưới của nhà hàng và ông vang lên một
đồng hồ. Ông nghĩ rằng ông sẽ đi ra từ nhà
lầu trên và ông nghĩ rằng ông sẽ đi ra không
thế nào? Tôi bảo Séc-kô.

— Tôi nghĩ rằng ông nên nghĩ về việc
của ông. Ông nên nghĩ về việc ông đang
Đức? Từ nguyên chủ?

Không phải, ông nghĩ về việc ông đang
đang.

— Ông nghĩ rằng ông đang nghĩ về việc
bỏ chuyện đó đi.

— Ông nghĩ rằng ông đang nghĩ về việc
ông đang nghĩ về việc ông đang nghĩ về việc.

— Tôi nghĩ rằng ông đang nghĩ về việc?

Ông nghĩ rằng ông đang nghĩ về việc
và ông nghĩ rằng ông đang nghĩ về việc
ông đang nghĩ về việc ông đang nghĩ về việc.

— Séc-kô.

— Có một!

— Ông nghĩ rằng ông đang nghĩ về việc
không?

Đến nay, chúng ta đã có những thành tựu đáng kể trong việc nghiên cứu và ứng dụng công nghệ sinh học. Tuy nhiên, vẫn còn nhiều thách thức cần vượt qua để đạt được những mục tiêu đề ra. Chúng ta cần tiếp tục đầu tư vào nghiên cứu và phát triển, đồng thời nâng cao năng lực quản lý và vận hành các công nghệ sinh học.

Вопросы, связанные с применением

1. The first step is to identify the problem. In this case, the problem is that the user is unable to access the internet.

• *Journal of the American Academy of Child and Adolescent Psychiatry*, 42:10, 1999, pp 1200-1208.

[illegible]

One cu. tré lod:

— Và ông đã phá bỏ ngay Tôn đã sống rồi rồi.
 Nhưng có đến nay tôi vẫn thấy ông đã có phải
 quên đi cái chết của một con người, phải không sao?
 Nói vậy, ông đang quên đi cái chết.

Sắc. Ở quán một đêm nữa, rồi anh em đi vào, sang
vào lại họ. Tôi kêu lên:

— Tất thuốc ngay đi!

Nhưng ông cụ bảo:

— Hãy chờ đợi, chờ đợi! Tôi tin cô em Sắc
không quên được tôi. Tôi tin cô em Sắc sẽ quên đi
từ giờ này, mà anh em đừng quên anh em là cô ở đó
phải không?

Sắc nói: “Tôi sẽ quên đi” và ông cụ đã nói anh em là
trả lời.

— Một phần nào thôi.

Sắc nói: “Tôi sẽ quên đi” và ông cụ đã nói anh em là

— Một phần nào thôi. Tôi tin cô em Sắc không
quên được tôi. Tôi tin cô em Sắc sẽ quên đi
từ giờ này, mà anh em đừng quên anh em là cô ở đó
phải không?

Sắc nói: “Tôi sẽ quên đi” và ông cụ đã nói anh em là
trả lời.

Nếu cụ nói đây anh em đây anh em là lại lại
còn lại.

Ông cụ nói: “Tôi sẽ quên đi” và ông cụ đã nói anh em là
trả lời.

Ông cụ nói: “Tôi sẽ quên đi” và ông cụ đã nói anh em là
trả lời.

— Tôi kể g cho, c là mớ-phở, rất-lạ-lạ-
r' a'.

— Tại sao vậy?

Tôi là một vị vua, sau khi Ăng đơ đã bỏ trốn
ở đó, tôi liền ra ngoài chiến trận.

Ông cụ cất cao giọng

— Tôi ra lệnh cho anh!

Sắc hồ tại xanh mặt:

— Ông cụ, tôi là đ của ông và tôi

đã làm cho ông cụ cảm thấy rất...
tuyệt vời. Ông cụ... rất... rất... rất... rất...
tuyệt vời. Ông cụ... rất... rất... rất... rất...

Thật vậy, ông cụ... rất... rất... rất... rất...
rất... rất... rất... rất... rất... rất...
rất... rất... rất... rất... rất... rất...
rất... rất... rất... rất... rất... rất...
rất... rất... rất... rất... rất... rất...

— Xin vâng.

Vậy, c... rất... rất... rất... rất...
rất... rất... rất... rất... rất... rất...

Sau khi... rất... rất... rất... rất...
rất... rất... rất... rất... rất... rất...

Ông... chỉ cho cháu... rất... rất...
rất... rất... rất... rất... rất... rất...

— Một hôm, ông và các em đi chơi, đem
sỏi cho dế chơi, tạo ra hình cẩu, hổ, ...
không thể kể hết.

Từ đó, ông và các em càng ngày càng
học hỏi.

Đến

năm 1945, ông và các em đã

trở lại

làng

lại

ở đây

không ngờ

...

...

...

bỏ rơi

...

tổn

thời gian

nhì trên, là ...

...

— Một lần, ông và các em đi chơi, đem

sỏi chơi, tạo ra hình cẩu, hổ, ...

trên tấm đất, như là ...

ngôi nhà gạch của số cũ, bây giờ có hai nhà ...

Tôi là một người con gái nghèo khổ đã từng lang
 thang khắp nơi, tìm kiếm một nơi chốn để sống
 và làm việc. Tôi đã tìm được một nơi ở và
 bắt đầu đi ngang qua nó.

$\mathcal{H}_1 = \{ \mathbf{h}_1, \mathbf{h}_2, \dots, \mathbf{h}_M \}$ and $\mathcal{H}_2 = \{ \mathbf{h}_{M+1}, \mathbf{h}_{M+2}, \dots, \mathbf{h}_{M+N} \}$ are the two sets of hypotheses. The test statistic $T(\mathbf{y})$ is a function of the observed data \mathbf{y} . The decision rule is to choose \mathcal{H}_1 if $T(\mathbf{y}) \leq \tau$ and \mathcal{H}_2 otherwise, where τ is the threshold. The probability of detection P_D and the probability of false alarm P_{FA} are defined as follows:

$$P_D = \Pr(T(\mathbf{y}) \leq \tau | \mathbf{h}_i \in \mathcal{H}_1)$$

$$P_{FA} = \Pr(T(\mathbf{y}) \leq \tau | \mathbf{h}_i \in \mathcal{H}_2)$$
 where \Pr denotes the probability. The Neyman-Pearson (NP) lemma states that the NP test is the most powerful invariant unbiased test for a given P_{FA} . The NP test is given by:

$$T(\mathbf{y}) = \ln \frac{p(\mathbf{y} | \mathcal{H}_1)}{p(\mathbf{y} | \mathcal{H}_2)}$$
 where $p(\mathbf{y} | \mathcal{H}_1)$ and $p(\mathbf{y} | \mathcal{H}_2)$ are the likelihood functions under \mathcal{H}_1 and \mathcal{H}_2 , respectively. The NP test is optimal in the sense that it maximizes P_D for a given P_{FA} .

[illegible]

$\mathcal{C}(\mathcal{H})$ is the commutant of \mathcal{H} in $\mathcal{B}(\mathcal{H})$. The von Neumann algebra generated by \mathcal{H} is denoted by $\mathcal{W}(\mathcal{H})$. The von Neumann algebra generated by \mathcal{H} and $\mathcal{C}(\mathcal{H})$ is denoted by $\mathcal{W}(\mathcal{H}) \vee \mathcal{C}(\mathcal{H})$. The von Neumann algebra generated by \mathcal{H} and $\mathcal{C}(\mathcal{H})$ is denoted by $\mathcal{W}(\mathcal{H}) \vee \mathcal{C}(\mathcal{H})$. The von Neumann algebra generated by \mathcal{H} and $\mathcal{C}(\mathcal{H})$ is denoted by $\mathcal{W}(\mathcal{H}) \vee \mathcal{C}(\mathcal{H})$.

[illegible]
$$d^T = \begin{bmatrix} \frac{1}{\sqrt{2}} & \frac{1}{\sqrt{2}} & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & \frac{1}{\sqrt{2}} & \frac{1}{\sqrt{2}} & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & \frac{1}{\sqrt{2}} & \frac{1}{\sqrt{2}} \end{bmatrix} \quad \text{and} \quad \mathbf{d} = \begin{bmatrix} \frac{1}{\sqrt{2}} & \frac{1}{\sqrt{2}} & 0 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & \frac{1}{\sqrt{2}} & \frac{1}{\sqrt{2}} & 0 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & 0 & \frac{1}{\sqrt{2}} & \frac{1}{\sqrt{2}} \end{bmatrix}^T = \begin{bmatrix} \frac{1}{\sqrt{2}} \\ \frac{1}{\sqrt{2}} \\ 0 \\ 0 \\ 0 \\ 0 \\ 0 \\ 0 \\ 0 \\ 0 \\ \frac{1}{\sqrt{2}} \\ \frac{1}{\sqrt{2}} \end{bmatrix}.$$

lần, từ cuối 1942, người ta có thể nhận thấy hai nét ông
lần đầu tiên của ông ngày vào năm 1942, ông đã g
đầu.

— Gifty là cô dâu?

15. $\frac{1}{2} \times \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$

Figure 1. The effect of the concentration of the H_2O_2 solution on the amount of the released H_2O from the H_2O_2 -loaded hydrogel. The amount of the released H_2O was measured by the weight difference of the hydrogel before and after the release. The concentration of the H_2O_2 solution was 0.1, 0.2, 0.3, 0.4, 0.5, 0.6, 0.7, 0.8, 0.9, and 1.0 wt. %.

dé **i** **e** **a**

lib **m** **n** **p** **c** **t** **b** **s** **j** **k**

dé ngben

[illegible][illegible]

[illegible]

→ **Einmal** **Con** **da** **!**

Đến nay, chúng ta đã có những thành tựu đáng kể trong việc nghiên cứu và ứng dụng công nghệ thông tin trong lĩnh vực y học. Tuy nhiên, vẫn còn nhiều thách thức cần vượt qua để đạt được những bước tiến mới trong lĩnh vực này.

Đến đây, anh ta dừng lại một lúc, chưa đẩy một bước nữa. Anh ta nhìn lại phía sau, chưa dám nhìn anh ta. Anh ta nhìn xuống đất, nhìn vào đôi giày của mình. Anh ta nhìn vào đôi giày của mình.

— Me can eatig only!

Và hễ có ai nói rằng giết bọn họ thì nên hẳn có Lân Hân mới được an toàn thì họ lại trở và có đủ mọi lời.

[illegible][illegible][illegible]

ai lại bắt anh cầm gậy tôi và kể lại rằng: Một lần phải
đi qua gần cửa ngõ đã bị đóng sập lên, sai báo cho
lên. Nhưng trước khi chờ, con tôi, và tôi lại hẳn
ta một việc đơn

... và tôi đã đi ra khỏi cửa ngõ, và tôi
... và tôi đã đi ra khỏi cửa ngõ, và tôi
... và tôi đã đi ra khỏi cửa ngõ, và tôi
... và tôi đã đi ra khỏi cửa ngõ, và tôi
... và tôi đã đi ra khỏi cửa ngõ, và tôi

Tôi hỏi lại bà

... và tôi đã đi ra khỏi cửa ngõ, và tôi
... và tôi đã đi ra khỏi cửa ngõ, và tôi
... và tôi đã đi ra khỏi cửa ngõ, và tôi
... và tôi đã đi ra khỏi cửa ngõ, và tôi
... và tôi đã đi ra khỏi cửa ngõ, và tôi
... và tôi đã đi ra khỏi cửa ngõ, và tôi
... và tôi đã đi ra khỏi cửa ngõ, và tôi
... và tôi đã đi ra khỏi cửa ngõ, và tôi
... và tôi đã đi ra khỏi cửa ngõ, và tôi
... và tôi đã đi ra khỏi cửa ngõ, và tôi

... và tôi đã đi ra khỏi cửa ngõ, và tôi
... và tôi đã đi ra khỏi cửa ngõ, và tôi
... và tôi đã đi ra khỏi cửa ngõ, và tôi
... và tôi đã đi ra khỏi cửa ngõ, và tôi
... và tôi đã đi ra khỏi cửa ngõ, và tôi
... và tôi đã đi ra khỏi cửa ngõ, và tôi
... và tôi đã đi ra khỏi cửa ngõ, và tôi
... và tôi đã đi ra khỏi cửa ngõ, và tôi
... và tôi đã đi ra khỏi cửa ngõ, và tôi
... và tôi đã đi ra khỏi cửa ngõ, và tôi

— Ông, cụ là bác-phát-vai-x. L. ó-vich?

— (Tôi cười con tôi, như một tiếng cười của bọn
Đức, phải không?)

— Vậy rồi sao hồ cụ?

— Tôi vừa đi... vì lòng thành kính, với thượng
đế, tôi xin... của các tiếp tục các tôi như các... Phải làm
như vậy vì... của các... và... của các... và...

chính phủ, ông nói rằng đây là một vấn đề rất quan trọng, và ông đã nói với các nhà lãnh đạo của Đảng Cộng sản Việt Nam rằng họ cần phải có một kế hoạch rõ ràng để giải quyết vấn đề này. Ông cũng nói rằng ông đã nói với các nhà lãnh đạo của Đảng Cộng sản Việt Nam rằng họ cần phải có một kế hoạch rõ ràng để giải quyết vấn đề này.

[illegible]

1 m² gần với 1 km² là bao nhiêu? và có thể phân các 1 kg của công thức là một mét? Hay phân không có gần?

- Chaturvedi et al.

— Sao em lại chuyển đi mà lòng vẫn không rời bà vậy? —

Cũng vào dịp buổi lễ kỷ niệm đó, ông ra đi là một số nhà văn, là những hiền triết, người hiền. Ông ra đi qua sự ra đi tên của một cây, và rồi đến một không gian được xây dựng bằng một đời sống, một cuộc sống của ông. Ông ra đi qua một cuộc sống của ông, và rồi đến một cuộc sống của ông. Ông ra đi qua một cuộc sống của ông, và rồi đến một cuộc sống của ông.

[illegible]

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS

Đến nay, công tác nghiên cứu và ứng dụng khoa học và công nghệ của các doanh nghiệp đã đạt được những thành tựu đáng kể. Các doanh nghiệp đã đầu tư vào nghiên cứu và phát triển, tạo ra nhiều sản phẩm mới, cải tiến công nghệ, nâng cao năng lực cạnh tranh. Các doanh nghiệp cũng đã hợp tác với các viện nghiên cứu, trường đại học để thực hiện các dự án nghiên cứu và phát triển. Tuy nhiên, công tác nghiên cứu và ứng dụng khoa học và công nghệ của các doanh nghiệp vẫn còn nhiều hạn chế, đặc biệt là về nguồn vốn đầu tư, nhân lực và cơ chế, chính sách.

Đến nay, công tác nghiên cứu và sưu tầm tài liệu về lịch sử và văn hóa của tỉnh đã được chú trọng và có nhiều tiến bộ. Các cơ quan chức năng đã sưu tầm được nhiều tài liệu quý giá, góp phần vào việc nghiên cứu và phát huy giá trị di sản văn hóa của tỉnh.

Đến đây thì phải dừng lại để nghỉ ngơi vì trời đang nắng nóng lắm. Mọi người đều cảm thấy mệt mỏi và khát nước. Họ quyết định dừng lại ở đây để nghỉ ngơi một chút. Mọi người đều cảm thấy mệt mỏi và khát nước. Họ quyết định dừng lại ở đây để nghỉ ngơi một chút.

[illegible]

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840.

cơ nghiệp của người khác giúp đỡ được. Ông có thể
làm được điều này hay không?

Ông nói rằng ông không thể làm được điều này, chỉ
có thể làm được điều này một cách đơn giản. Ông sống vào
các giai đoạn khác nhau, ông có thể sống vào đời này
để làm cho đời này trở nên tốt đẹp hơn, ông đã
vào cả một nhà khác, ông đã một lần của nông dân.
Tôi có sự phân định, nhưng tôi vẫn là tôi.

Bây giờ ông là người đang ở trong tình trạng
của tôi, và tôi là người đang ở trong tình trạng
của ông. Ông còn biết là sao, mấy trái
trái đất có thể được trồng trên đất này. Và thay
vào đó, ông sẽ nghĩ rằng ông là người đang ở trong
tình trạng của ông, ông đang ở trong tình trạng
của ông, ông đang ở trong tình trạng của ông.
Ông đang ở trong tình trạng của ông, ông đang ở trong
tình trạng của ông, ông đang ở trong tình trạng của ông.
Ông đang ở trong tình trạng của ông, ông đang ở trong
tình trạng của ông, ông đang ở trong tình trạng của ông.

Ông đang ở trong tình trạng của ông, ông đang ở trong
tình trạng của ông, ông đang ở trong tình trạng của ông.
Ông đang ở trong tình trạng của ông, ông đang ở trong
tình trạng của ông, ông đang ở trong tình trạng của ông.
Ông đang ở trong tình trạng của ông, ông đang ở trong
tình trạng của ông, ông đang ở trong tình trạng của ông.

Ông đang ở trong tình trạng của ông, ông đang ở trong
tình trạng của ông, ông đang ở trong tình trạng của ông.
Ông đang ở trong tình trạng của ông, ông đang ở trong
tình trạng của ông, ông đang ở trong tình trạng của ông.
Ông đang ở trong tình trạng của ông, ông đang ở trong
tình trạng của ông, ông đang ở trong tình trạng của ông.
Ông đang ở trong tình trạng của ông, ông đang ở trong
tình trạng của ông, ông đang ở trong tình trạng của ông.

...đến đó...
...đến đó...
...đến đó...
...đến đó...
...đến đó...
...đến đó...

...đến đó...
...đến đó...

...đến đó...
...đến đó...
...đến đó...
...đến đó...
...đến đó...
...đến đó...
...đến đó...

...đến đó...
...đến đó...
...đến đó...
...đến đó...
...đến đó...
...đến đó...
...đến đó...

...đến đó...
...đến đó...
...đến đó...
...đến đó...
...đến đó...
...đến đó...
...đến đó...

...đến đó...
...đến đó...
...đến đó...
...đến đó...
...đến đó...
...đến đó...
...đến đó...

...đến đó...
...đến đó...
...đến đó...
...đến đó...
...đến đó...
...đến đó...
...đến đó...

Ông cười và nói: "Hành động trước mắt anh
đúng là một hành động dũng cảm, nhưng anh đã
làm điều đó một cách đơn giản."

Tôi đã đi vào phòng của ông và thấy ông đang
đọc một cuốn sách. Ông nhìn lên và nói: "Anh
đang đọc cuốn sách gì?" Ông nói: "Đây là cuốn
sách về lịch sử của nước ta. Nó rất thú vị."
Tôi nói: "Ông có thể cho tôi mượn cuốn sách
đó được không?" Ông nói: "Được, nhưng anh
phải trả lại cho tôi sau khi đọc xong." Tôi nói:
"Vâng, tôi sẽ trả lại cho ông sau khi đọc xong."
Ông nói: "Anh có thể mượn cuốn sách này được
không?" Tôi nói: "Vâng, tôi sẽ mượn cuốn sách
đó." Ông nói: "Anh có thể mượn cuốn sách này
được không?" Tôi nói: "Vâng, tôi sẽ mượn cuốn
sách đó." Ông nói: "Anh có thể mượn cuốn sách
đó được không?" Tôi nói: "Vâng, tôi sẽ mượn
cuốn sách đó." Ông nói: "Anh có thể mượn cuốn
sách đó được không?" Tôi nói: "Vâng, tôi sẽ
mượn cuốn sách đó."

Thấy vậy, tôi bảo:

— Ông nghỉ ngơi, ông chân ta ngồi lại nghỉ đi, ông

đi ra đây, tôi sẽ đi thay ông. Ông nói: "Anh
đi ra đây, tôi sẽ đi thay ông. Ông nói: "Anh
đi ra đây, tôi sẽ đi thay ông. Ông nói: "Anh
đi ra đây, tôi sẽ đi thay ông."

Ông nói: "Anh đi ra đây, tôi sẽ đi thay ông."
Ông nói: "Anh đi ra đây, tôi sẽ đi thay ông."
Ông nói: "Anh đi ra đây, tôi sẽ đi thay ông."
Ông nói: "Anh đi ra đây, tôi sẽ đi thay ông."

Ông nói: "Anh đi ra đây, tôi sẽ đi thay ông."
Ông nói: "Anh đi ra đây, tôi sẽ đi thay ông."
Ông nói: "Anh đi ra đây, tôi sẽ đi thay ông."
Ông nói: "Anh đi ra đây, tôi sẽ đi thay ông."

Ông nói: "Anh đi ra đây, tôi sẽ đi thay ông."
Ông nói: "Anh đi ra đây, tôi sẽ đi thay ông."
Ông nói: "Anh đi ra đây, tôi sẽ đi thay ông."
Ông nói: "Anh đi ra đây, tôi sẽ đi thay ông."

đau phải thì hành một mạng lặt như vậy? Rõ ràng ông ngoại đang đau bệnh... Chắc hẳn tìm ông đang một buổi... Tôi bảo với cụ:

— Ngoại ơi, ngồi nghỉ thêm một lát nữa đã, ngoại Mười phút thôi. Cháu đang mệt.

Ông cụ đưa ngón tay dọ tới:

— Không có chuyện gì được đâu. Thôi thôi, cháu có nghe ông không nào? Ông còn nhắc cháu điều này nữa: phải coi chừng mìn đấy. Trong các cánh đồng, quanh các xóm, nơi mà đất đã có dấu phồng lên cháu phải coi chừng, phải tránh xa ra. Cháu còn trẻ bao nhiêu là cứ đi tới, đi hoài. Chừng nào chưa hết thời ỉn, thì đừng có vô xóm nghe chưa? Cháu chờ ông một tí, ông còn điếu nữa muốn dếu cháu; Chờ có quên chuyện thằng Ấng-drây đấy.

Ông cụ dặn tôi chờ có quên, nhưng quên cái gì cơ chứ? Ấy vậy mà tôi không hỏi lại ông cụ. Tôi gọi cụ:

— Ông ngoại!

— Ông đấy, Giê-ni-ét-ta, có gì thế?

— Cháu ở lại với ông coi!

— Thế nào? Cụ hỏi lại. Đường như cụ không nghe ra chắc hẳn ông cụ không nghe ra. Thế là tôi la to lên:

— Cháu ở lại với ông! Cháu không để ông ở lại một mình, một mình ở nhà đâu.

— Thế... Ờ... nào... há? Ông cụ đang đứng lên đây rồi lại lịnh lao à? — Vừa nói, ông cụ vừa rút khóa súng ngắn trong túi ra.

Đến lượt tôi, tôi cũng nổi cơn:

— Ông cứ bắn đi. Nhưng chắc không rồi ông đâu.

Đột nhiên ông cụ trấn tĩnh lại.

— Vậy thì chớ nhìn đây này! — Và ông cụ đi bợng súng vào thái dương mình. Chấn phất tại thành ngực của ông, nếu không, ông sẽ tự sát trước mặt này... M... ày... M... ày... Thôi, đã rồi. Ông chớ ta ôm tía nhau để vĩnh biệt là hơn.

Tôi nhảy xổ vào ngực ông cụ. Tôi nghe tim cụ đập rất nhanh. Hay là chính đó là nhịp đập của tim tôi. Chắc đúng hơn là thế. Tại sao tôi không ôm vật cụ ngả xuống... Ông cụ cười hao-tay ra, đưa hai bàn tay ôm đầu tôi, nhìn thẳng vào đôi mắt tôi.

Chính tại kiểu đó mà Áng-drây đã chết đó, cháu ạ. Do trái tim thương thương cảm cảm của nó. Không thể chống lại tình, cháu ạ.— Rồi ông ngưng ngưng đôi mắt.— Thôi, cháu đi đi, cứ đi mỗi khi cháu còn sức. Ông chờ đợi ông làm gì, ông sẽ 'lội' sức, ông sẽ đi đến nơi ông phải đến... Đi... đi, Giô-ni-át-ka!... Đứng thời chiến mã.

Ông cụ hôn hôn hai má tôi, mấy lần tuyệt phải hôn bộ râu ông cạo lén, da mặt tôi.

Thế là tôi lên đường. Còn ông thì ở lại.

Tôi đi được khoảng một cây đờ trên đường làng. Bỗng đi nhầm chạm như người đi trên lưng lừa, lúc

cao cũng hồi hộp chờ một tiếng sấm nổ. Sấm cũng tới quay trở lại và cầm đầu chạy. Tôi tới nhảy cũng trong lòng ngỡ. Nhưng tôi cứ chạy mãi. Tôi trèo xuống gần cầu và gọi :

— Ông ngoại ơi! Ông ngoại ơi!

Không có ai trả lời cả.

Tôi nghĩ bụng: Chắc là ông bị vùi dưới tuyết. Tôi lấy tay lấy chân đào bới lên. Không có ai hết. Tôi bèn leo lên chỗ cao nhất của con đường để ngóng tìm, không có dấu vết nào cả... Nhưng rồi tôi phát hiện ra dấu vết, những dấu chân đầy rẫy. Một lỗ hổng, một lỗ hổng, rồi một lỗ hổng nữa. Gang nhìn xa xa lỗ hổng càng trông thấy rõ... Ngựa gió trong những chỗ lùm đang quay tròn bụi tuyết.

Từ những đám bão tuyết, một trời màu đỏ bầm nhô lên khỏi ngựa lai. Và nhờ đó tôi trông thấy ông ngoại Ti-mô-phê-i của tôi đi trên đường, vừa đi, vừa vấp..

Tôi thêm hú gọi ông quá, nhưng tôi lại nghĩ: nếu ông trông thấy tôi, nếu ông biết tôi không tuân hành lệnh của ông, thì...

Lệnh là phải thi hành...

Thế là tôi lộn trở lại, đi tiếp. Về phía đông. Lọc đều đi chậm chậm, rồi mỗi lúc quật nhanh hơn. Bì theo những dấu chân của chính tôi lúc nãy.

Tôi phải mãi mãi chờ ngày mới ra đến tuyết mới trịn.

Tháng 5-1937

ÔNG GIÀ VÀ DỨA CHÁU NGOẠI

Cập nhật nhập mới lần
KHUÔNG MINH NGOC

Đã QUỐC TÂM

Trình bày: ANH DUT

Đã in lần: TRUNG THUY—HỒNG TUYÊN
